

dette, at København skal have et Tilskud, beregnet paa følgende Maade: I samme Forhold som Børneantallet i København staaer til Børneantallet i Skolerne udenfor København, i samme Forhold skal Tilskuddet til København staa til, som det hedder, „det forøgede Bidrag, som Staten efter Lovforslaget“ samtidigt yder Landets Kommuner udenfor København“. Det er højst besynderligt og aldeles mærkeligt og maa være en Forglemmelse, at her er henvist til „Lovforslaget“. Der findes jo intet Eksempel paa, at et Lovforslag skal være normgivende, det er jo Loven, som er normgivende. Det er højst besynderligt, at Ministeren ved at fortolke denne Lov skal være forpligtet til at raadspørge et forsvundet Dokument, et Lovforslag, som ikke er blevet til noget, det er jo Loven alene, som kan blive normgivende. Og *hvilket* Lovforslag? kan man saa spørge om. Er det det oprindelige Lovforslag, eller er det det af Folketinget vedtagne? Det første vilde vel anses for det sandsynlige, men det vilde føre til højst uheldige Resultater for København; thi det er aabenbart Meningen, da Tilskuddet fra Staten til Skolerne udenfor København er blevet betydeligt forøget i Folketinget, at det er denne yderligere Forøgelse, som skal lægges til Grund. Det maa man jo se at komme ud over paa bedste Maade; men det er aldeles klart, at det ikke kan være det oprindelige Lovforslag, der sigtes til, men Lovforslaget, saaledes som det er yderligere forbedret i Folketinget, og som det nu bliver til Lov. Men ogsaa det andet er meget uheldigt udtrykt: „...det forøgede Bidrag“ — altsaa det, man skal have som tredje Led i Proportionen — „det forøgede Bidrag, som Staten efter Lovforslaget“ — eller Loven, vil jeg nu sige — „samtidig yder Landets Kommuner udenfor København...“ Der staaer altsaa: det *forøgede* Bidrag; men det er jo ikke blot det Bidrag, som denne Lov yderligere forøger, der skal tages med i Betragtning, men ogsaa den Forøgelse, som blev given i Medfør af Loven af 1899; thi ellers vilde man aldrig kunne komme til det Tal, som er sat her, 375,000 Kr., men til et meget mindre Tal. Det er altsaa uklart udtrykt, og jeg vil henstille til Ministeren, at han vil fortolke dette Spørgsmaal, som eventuelt kan blive et Domstols-spørgsmaal, paa en saadan Maade, at Københavns Kommune ikke bliver forurettet.

Der er et andet Punkt i den samme Paragraf, som har sat Københavns Skolelærere i meget stor Bevægelse, det er

nemlig Overførelsen af § 4 paa dem. I Almindelighed kan der jo ikke siges noget derimod, men det er særlig Overgangsbestemmelsen, det gælder. Naar det hedder i Slutningen: „Tjenestealderen for de ved nærværende Lovs Ikrafttræden alt ansatte Lærere og Lærerinder vil være at ændre, for saa vidt vedkommende i Medfør af ovenangivne Bestemmelser maatte kunne opnaa en forhøjet Tjenestealder“, saa vilde Overførelsen af de almindelige Regler for enkelte eller ikke saa faa Lærere i København virke uheldigt, naar de allerede ere fast ansatte. Jeg tror imidlertid, at Lærerne her befinde sig i en Vildfarelse. Jeg kan ikke læse denne Overgangsbestemmelse anderledes, end at for de alt ansatte Lærere bliver deres Tjenestealder kun at ændre efter denne Paragrafs Medfør, dersom det vil føre til en forhøjet Tjenestealder, men dersom det ikke vil føre dertil, bliver den ikke at ændre. Ere de ansatte f. Eks. inden 24 Aars Alderen, kan denne Overgangsbestemmelse ikke komme dem til Skade, saaledes som den efter de almindelige Regler vilde. Jeg tror, at den ikke kan forstaaes anderledes, og at de københavnske Lærere, som her have været i Uro, befinde sig i en Vildfarelse. Men ogsaa dette Punkt vil jeg meget henstille til velvillig og rimelig Fortolkning fra den højtærede Ministers Side.

Pagh: Medens jeg for mit Vedkommende ogsaa gerne giver min Stemme til den Lønforbedring for Lærerne, som det foreliggende Lovforslag indeholder, kan jeg dog ikke undlade at udtale min Beklagelse over, at Udvalgets Flertal ikke har kunnet gaa med til den anden Forordning af den ved Lovforslaget foranledigede Byrde mellem Stat og Kommune. Desværre er det jo kun et Mindretal i Udvalget, der har stillet Forslag om i nogen Maade at lette Kommunernes, særlig Købstadkommunernes Byrde. Jeg vil tillade mig at anmode det høje Ting om dog at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 5, og jeg skal begrunde min Henstilling med at paapege, i hvilken Grad Kommunernes Byrder til Skolevæsenet efterhaanden ere blevne forøgede. For Købstædernes Vedkommende er det sket i den Grad, at medens Udgifterne til Lærrelønninger for ca. 20 Aar siden kun udgjorde 1,100,000 Kr., udgør Beløbet for Øjeblikket 3,400,000 Kr., og naar det Lovforslag, som vi nu behandle, bliver vedtaget, saa vil den Sum løbe op til ca. 4 Mill. Kr. Det er altsaa den Udgift, som